

[Kurt Hansen]

hvis der bliver grebet ind fra folketingets side, og det er jo klart, at vi er så langt fremme i forhandlingerne, at det ganske entydigt kan fastslås, at det bliver der.

Man har også talt meget om ved første behandling og i udvalget, at disse maskinmestre var indstillet på at kaste det grønlandske samfund ud i kaos op til jul osv., men situationen er den, at det flertal, som nu vedtager lovforslaget, kan kaste Grønland ud i en situation, som er helt uoverskuelig. Jeg har spurgt i udvalget, hvad man ville gøre, hvis stillingerne bliver fratrukket. Vil man sætte militæret ind, eller hvad vil man gøre? Det kan vi ikke få noget svar på. Ministeren siger, at han har ikke nogen aktuelle overvejelser; men hvad vil man gøre, hvis disse stillinger bliver fratrukket, som der jo er sandsynlighed for, efter hvad der bliver gjort opmærksom på? Jeg mener, det må være helt klart, at ministeriet naturligvis kalkulerer med, at den situation kan opstå, når man så tydeligt, som tilfældet er her, bliver gjort opmærksom på det.

Der har været tale om, at vi i udvalget skulle tage stilling til denne lovgivning, uden at vi havde det fornødne grundlag at gøre det på. Der har været ført nogle forhandlinger mellem ministeriet og maskinmesterforeningen og andre foreninger, som det står optrykt i bemærkningerne til lovforslaget, uden at vi kan få oplyst, hvilke foreninger der er tale om, og uden at vi kan få det materiale frem, der har været lagt til grund for forhandlingerne. Jeg vil godt understrege, at det finder vi helt uacceptabelt. Her er det jo meget interessant at konstatere, at fremskridtspartiet, som ellers hujer op, når der foregår lovjaskeri, ikke har gjort det her, og at man slet ikke har gjort det fra talerstolen. Der er nogle enkelte løse bemærkninger fra det mindretal inden for flertallet, som fremskridtspartiet har udgjort, men man har ikke talt noget om lovjaskeri og det, som man ellers plejer at tale om, når man ikke selv er med til at gribe ind.

Jeg synes også, det var interessant at bemærke hr. Dohrmanns udtalelser her. Han klagede over de urimeligt lave skatter i Grønland og talte om de urimeligt høje lønninger i Grønland. Det, der åbenbart er fremskridtspartiets princip, er: hvad vi ikke kan klare ved overenskomstforhandlingerne, klarer vi ved skatterne, og omvendt. Det er

altså princippet: højere skatter og dårligere lønninger. Det synes jeg er meget betegnende, og det skal i hvert fald ikke få lov til at gå upåagtet hen.

Som sagt kan VS ikke støtte denne lovgivning. Vi mener, at den stigende tendens til at gribe ind i arbejdsmarkedsforhold indebærer nogle dystre perspektiver, der går i retning af, at lønarbejderne og deres organisationer ikke har nogen form for indflydelse på fastsættelsen af de løn- og arbejdsforhold, som de skal fungere med. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt for VS, ikke mindst fordi vi ganske klart og tydeligt i mange sammenhænge har klargjort, at vi er modstandere af fagretligt juristeri, det fagretlige system som sådant, og mener, at de forskellige aftaleforhold på arbejdsmarkedet bør fungere efter princippet om forhandling og aktion, forstået på den måde, at man naturligvis forhandler så langt, som man overhovedet kan komme. Er der ikke baggrund for at forhandle yderligere, må aktionen naturligvis træde ind.

Til sidst skal jeg bare opfordre til at stemme for det dagsordensforslag, som hr. Jørgen Jensen fra DKP har fremsat. Det er et fælles venstrefløjdsdagsordensforslag, som ganske enkelt påpeger, at forhandlingerne må genoptages, fordi, som vi har klargjort heroppefra, der ikke har været tale om nogen form for reelle forhandlinger. Det har været skinforhandlinger, hverken mere eller mindre.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal på nuværende tidspunkt nøjes med på regeringens vegne at afvise den af hr. Jørgen Jensen på de tre dagsordensamarbejdende partiers vegne stillede dagsorden, og jeg skal anbefale, at tinget nedstemmer denne dagsorden.

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg skal om dagsordenen blot sige, at det er hr. Jørgen Jensen, der mener, at der ikke er ført reelle forhandlinger. Det er vores opfattelse, at forholdet er det, at allerede i maj måned tilkendegav ministeren over for organisationerne, hvad hovedretningslinjerne ville være for de kommende forhandlinger, og i september måned blev forhandlingerne indledt med Maskinmestrenes Forening. Forligsmanden har yderligere medvirket i disse for-